

NUMMER HONDERD!

Met als gastschrijver: Steef Schinkel!

(en als verrassing extra 100 foto's van 'het Zuilen van toen')

Zuilense Nieuwsbode en het Museum van Zuilen

Het is mij een eer om in deze 100é jubileum uitgave van de Zuilense Nieuwsbode een stuk te schrijven. Allereerst wil ik de familie van Scharenburg een compliment maken voor het vele werk dat al die jaren is verzet om te komen tot deze 100é uitgave. Respect heb ik bij het zien van het Zuilens museum, ook dat staat als een huis. Dankzij de *Zuilense Nieuwsbode* bleef ook ik betrokken door de artikelen die men publiceerde over Zuilen aan de Vecht. De Zuilense gemeenschap mag trots zijn met deze mijlpaal. Inmiddels ontvangen wereldwijd duizenden mensen op de 27^e van de maand deze nieuwsbrief.

2009 de 1ste ZUILENSE NIEUWSBODE:

15 januari 2009 – redactie: W. van Scharenburg – Amsterdamsestraatweg 569 – Utrecht- Zuilen – Oplage: 100 exemplaren

Museum van Zuilen medio 2009 een feit! Na vele jaren promotie van alles wat met de voormalige Gemeente Zuilen te maken heeft, collectioneren, catalogiseren en onderhandelen, heeft het Utrechtse gemeentebestuur deze week besloten het Museum van Zuilen te steunen. Een mijlpaal in de Zuilense geschiedenis.

9 juli 2009 – Eerste bezoekers Museum van Zuilen hebben hun vaste plaats ingenomen! Ze hebben er lang op moeten wachten, maar na vele jaren hebben de beide heren er geen gras over laten groeien. Zodra hun 'werkplek' gereed was, nestelden zij zich met zichtbaar genoegen op hun stoelen, alsof zij de eerste jaren niet van hun plek hoeven te komen. Het betreft de door de enige echte Zuilense kunstenaar C. Achterberg vervaardigde houten heer O. Norbruis (de laatste burgemeester van Zuilen) en de door hem uit hetzelfde hout gesneden Eerwaarde Heer W. van Albach (de meest markante pastoor van de St.-Ludgerusparochie).

Op Zuilen

Een groot deel van mijn jeugd woonde ik aan de Prins Bernhardlaan op Zuilen. Elke zondag ging ik naar voetbal vereniging Elinkwijk. Prachtige tijden beleefden wij ook als wij met een flink aantal bussen van Pluck den Dag door Nederland koers zetten om onze blauwwitte leeuwen aan te moedigen.

Demka en Werkspoor: we leefden tot het laatst (met hen) mee. Wij trouwden in '71 in het voormalige Gemeentehuis te Zuilen, in hetzelfde gebouw vierden wij ook ons 25-jarig huwelijk. Met mijn zeventig jaar voel ik mij als geboren Utrechter nog steeds "Zuilenees".

Mijn Zuilen

In een aantal van mijn columns beschreef ik mijn liefde voor mijn prachtige dorp aan de Vecht. Begin dit jaar werd een van mijn gedichten, welke geïnspireerd was door de rivier de Vecht, muzikaal omlijst en op CD geplaatst. Ik wil u dit gedicht niet onthouden:

*Steef en Hannie Schinkel
kent u van het Schiller Theater
Place Royal, waar zelfs Mozart ooit was!*

De Utrechtse Vecht

**waarom wenst onze wereld niet een te worden
willen zij het niet of wil jij het niet...
het leven is soms zo gevaarlijk, als de bliksem
ik zie weer die regenboog
bij de rivier, bij mijn stad
de parel der gewesten, mijn Utrechtse Vecht
met in de weerschijn jouw gezicht
je warme open blik verwachtingsvol op mij gericht
jij opkomende zon
nooit ging jij op die plek er echt in onder
dag in dag uit, al eeuwen lang
ging jij, natuurbron, daar jouw eigen gang
voor mij ben je als oneindigheid
mijn dromen verdwijnen almaar
als druppels in wereldzeeën**

**oude zon, wat bedoel je toch elke dag te zeggen
ik weet niet wat je nog verborgen houdt
is het dat je daarom soms bewolkt bent er sneeuw
en regen valt
jij geeft ons licht, warmte en het leven
zodat onze wereld draait
ik ben dankzij jou geboren en getogen
aan de voet van mijn Dom in mijn oude Utrecht
deze stad is de bron die je aan mijn leven gaf
is het misschien dit wat je mij wilt zeggen
's morgens bij 't krieken van de dag?
"Blijf werken aan een wereld, zonder wraak, haat
en macht
tot nog toe passeren wij in deze wereld elkaar
als schepen in de nacht**

Meisje breekt been!

Dat stond er in de jaren zestig op de voorpagina van het toenmalige dagblad *Het Centrum*. De kop “Meisje breekt been” dekte de lading niet. Wat gebeurde er in het eggie. Ik was laat en woonde op Zuilen. Fietste naar school langs de toenmalige staalfabriek Demka, langs het Amsterdam-Rijnkanaal richting Oog en Al. Na een ophaalbrug voorbij gereden te zijn sloeg ik linksaf. Naast de weg lag 'n overbodige spoorlijn waar jarenlang nog een diesel lok gestationeerd stond.

In mijn jeugd speelden wij daar op woensdagmiddag altijd Old Schatterhand, Arendsoog, Witte Veder en Winnetou. Dat waren de Wild West oorlogen uit die tijd. Voor ons was deze omgeving een paleis. De NS zocht jaren later nog naar deze lok, genaamd de Sik. Hij was, volgens een van m'n vrienden, werkzaam bij de NS, uit hun voorraad verdwenen.

Ik was laat en met mijn fiets met krom stuur gaf ik meer gas op de pedalen. Met kromme rug zette ik de snee erin. Ineens vloog een “brommer” me voorbij. Het was een Solex met aangedreven motortje op het voorwiel. Als Noppie Koch ging ik achter deze Solex stayeren. Rijdend langs het voormalig Werkspoorcomplex hadden we er aardig de pit in. Wij haalden denk ik 'n gang van 35 km/uur. De man in kwestie vroeg me nog of hij het gas 'n een pietsje moest inhouden, maar met mijn sportieve lichaam kon ik de Solex goed bijhouden. – Ik hield, mits goed gestroomlijnd, normaal 'n Puch M50 bij. Die reden in die tijd, mits niet opgevoerd, toch al 50 km/uur. – “Ik moet zo rechtdoor”, zei die man nog van de Solex. Ik moest op een gegeven moment rechtsaf slaan en dwars over de spoorrails. Pats... en daar lag ik. En dat na een fantastische salto mortale.

Ik geloof dat de sterren in de hemel voor mij op dat moment erg groot waren. Vlak bij het spoor spoedde een man uit het gebouw, werkzaam als portier, en die heeft na mij te hebben zien liggen een ziekenwagen besteld. In het ziekenhuis constateerde men overigens geheel niets.

Zonder een cent op zak mocht ik later op deze ochtend vanaf de Adriaen van Ostadelaan naar Zuilen teruglopen. De buschauffeur van de blauw witte GEVU bus geloofde mijn verhaal niet. De school heb ik die dag niet gezien en mijn fiets overigens ook nooit meer.

(* noot Mede dankzij inspanningen van Wim van Scharenburg staat er 'n heuse locomotor genaamd SIK. Te bewonderen is deze bij Cartesiusweg, tussen fietsenstalling van Station-Zuilen en de voormalige Dudok van Heelschool op een steenworp afstand waar ik mijn salto maakte).

Als extraatje naar aanleiding van deze 100ste *Zuilense Nieuwsbode* stelde Steef Schinkel vijf CD's beschikbaar. Die zijn te winnen als volgt:

Hierna volgen 100 foto's met een bijschrift. Bij één ervan is bewust een fout onderschrift geplaatst. De vijf eerste binnengekomen reacties – met de juiste verbetering natuurlijk – winnen de CD *In Vertouwen van Caroline in 't Veld*!

In vertrouwen
Caroline in 't Veld

Nummer 1

Meteen met de deur in huis: dit ben ik dus, 64 jaar geleden. Leerlingetje van de Fröbelschool en later bezoeker van de St.-Ludgerusschool.

Nummer 2

Slot Zuylen, de bakermat van het dorpje aan de Vecht, waarover Jac.P. Thijsse ruim honderd jaar geleden al schreef: 'Dat kleine Zuilen vind ik nu het allermooiste dorpje aan de Vecht. 't Ligt open en bloot aan 't heldere water, dat al lang zijn Utrechtse troebeligheid heeft overwonnen. Aardig kerkje, mooi rechthuis, kleurige daakjes, rood met wit geblokte vensterluiken, zwaar geboomte op beide oevers en ja, tusschen de boomen van den rechteroever door schemert het oud kasteel...'

Nummer 3

Oud Zuilen, met nog de dubbele ophaalbrug. Op de Vechtoevers wordt de was gebleekt.

Nummer 4

De Zuilenselaan in Oud Zuilen. In het rijtje huizen aan de linkerkant woonde onder andere de heer Niessen, die later een bekende radiohandelaar zou worden met zijn winkel op de hoek van de Amsterdamsestraatweg en de Wethouder D.M. Plompstraat.

Nummer 5

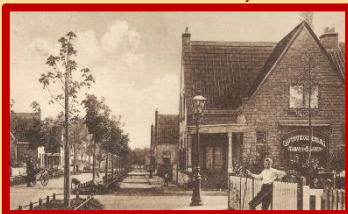
Een van de eerste woningen die in Nieuw Zuilen gebouwd werden stonden in de wijk Elinkwijk. Dit is de Bessemerlaan in de jaren twintig van de vorige eeuw.

Nummer 6

De Wattlaan in dezelfde periode (maar deze kaart werd niet ingekleurd.)

Nummer 7

Aan de andere kant van de Amsterdamsestraatweg werd het eerste complex van woningbouwvereniging 'Zuilen' gerealiseerd. Na het gereedkomen van het tweede complex, kreeg deze wijk de Geuzennaam 'De Oude Bouw'.

Nummer 8

Ondertussen werd de Amsterdamsestraatweg al een aardige winkelstraat. Tram lijn 3 rijdt tot aan de Marconistraat.

Nummer 9

Toen de fotograaf zich omdraaide en richting Maarssen keek, zag hij links de winkels van de HaKa. Tussen de bomen door zien we ook op de hoek van de Muyskenweg nog de boerderij van Van Beek.

Nummer 10

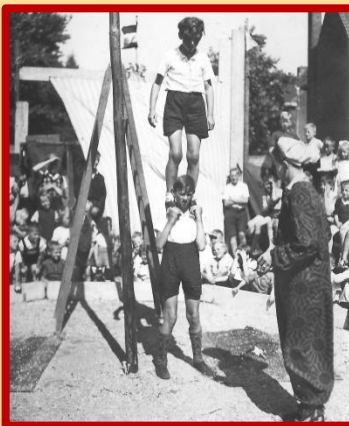
Tramlijn 3 ter hoogte van de Volkstuin die Jan Kol III liet aanleggen. In de volksmond werd dit de Tuin van Kol, later het Julianapark genoemd. Maar veel oudere inwoners van Zuilen hebben het gelukkig nog steeds over de Tuin van Kol! Deze Jan Kol heeft zeer veel gedaan voor de ontwikkelingen ten noorden van Utrecht. Hij was ook de initiatiefnemer voor de komst van Werkspoor naar Zuilen.

Nummer 11

Al ruim voor de Tweede Wereldoorlog werd de tram 'verbust'. Dit is bus 3 bij de halte Marconistraat.

Nummer 12

Het rijke verenigingsleven van Zuilen is ook te herkennen aan het grote aantal buurtverenigingen. Dit zijn de kinderen van 'Prinses Juliana', tijdens de jaarlijkse feestweek. Hun circus is opgesteld op de St.-Josephlaan (die dus nog geen onderdeel uitmaakte van de ringweg om de Utrechtse binnenstad.)

Nummer 13

De donateurs van de Stichting Elinkwijken Belang gingen (en gaan nog steeds!!) ieder jaar een dagje uit. Goede reden voor het maken van een groepsfoto.

Nummer 14

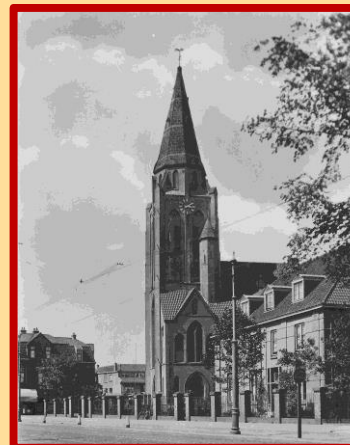
De leden van Mariëndaals Belang zitten tijdens hun uitstapje handig functioneel opgesteld: zij vormen de letters 'M.'en 'B.' (met punten!).

Nummer 15

Ook een dagje uit gingen de leden van C.O.V. 't Zand. Volgens Evert de Jongh was het bij de dames 'breien en sjoelen'. Maar dan was het natuurlijk wél lang wachten tot je aan de beurt was...

Nummer 16

Katholiek Zuilen ging ter kerke in de St.-Ludgeruskerk aan de Amsterdamsestraatweg.

Nummer 17

Het interieur van de St.-Ludgeruskerk (de Dom van Zuilen) tijdens een 'mis met drie heren'.

Nummer 18

De Nederlands Hervormde kerk te Oud Zuilen.

Nummer 19

Het zogenoemde 'Witte Kerkje' aan de Daalseweg was voor de leden van de Gereformeerde gemeente in Zuilen...

Nummer 24

Leerlingetjes van de St.-Theriaschool (voor meisjes) in de St.-Willibrordusstraat.

Nummer 30

De bevolkingsaanwas van Zuilen maakte een tweede christelijke school noodzakelijk. De bouwde men aan het Bisschopsplein.

Nummer 35

Dan is het wachten op de volgende. Dit is de Openbare Lagere School 3, later de Prinses Ireneschool aan de Hubert Duyffhuysstraat. (overigens, school 2 werd de Prins Bernhardschool).

Nummer 20

Maar het Witte Kerkje werd te klein en men bouwde de huidige Bethelkerk ervoor in de plaats.

Nummer 25

De leerlingetjes van de St.-Ludgerusschool (voor jongens) op excursie bij het dagblad Het Centrum.

Nummer 31

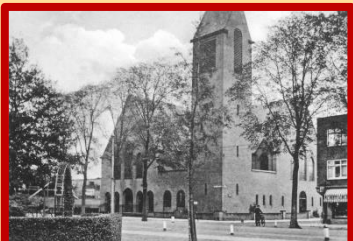

Nummer 36

Openbare Lagere School 4 werd de Prinses Beatrixschool. Dit gebouw werd na de sluiting van de scholen 2 en 4 samengevoegd met een theaterzaal en het geheel heet tegenwoordig het Vorstelijk Complex.

Nummer 21

De Oranjekerk aan de Amsterdamsstraatweg kort na de ingebruikname.

Nummer 26

Net over de grens met Utrecht werd door de zusters uit het klooster in de St.-Ludgerusstraat de Salvatorschool geleid.

Nast Het Schaakwijk kwamen twee scholen: de Elout van Soeterwoudeschool was er één van, de derde christelijke school in Zuilen. Deze scholen waren een ontwerp van de Zuilense gemeente-architect W.C. van Hoorn.

Nummer 37

De Prinses Margrietschool werd de vijfde openbare school in Zuilen. Deze (naar de ontwerper genoemde) Knoopschool stond in de... Prinses Margrietstraat.

Nummer 32

Aan de C. Smeenkstraat kwam een school voor de Nederlands Hervormde jeugd uit Zuilen.

Nummer 22

Voordat de leden van het Nieuw Apostolisch Genootschap ter kerke konden in het gebouw aan de Werner Helmichstraat werd in de kolenopslagruimte van de heer Boshuis aan de Amsterdamsstraatweg een gebedsruimte ingericht. (Op deze locatie vindt u tegenwoordig de Boni supermarkt.)

Nummer 27

'Kindertuin' aan de Daalseweg was de Fröbellocatie voor de christelijke jeugd uit Zuilen.

Nummer 33

De oudste school van Zuilen stond natuurlijk in Oud Zuilen. Het was een openbare lagere school. Zonder naam, dat kwam pas toen er meer scholen in Zuilen gebouwd werden. In eerste instantie 'genummerd', maar na de Tweede Wereldoorlog vernoemd naar leden van ons koningshuis. Dit werd de Koningin Emmaschool.

Nummer 38

Dan is het weer wachten. nu op Openbare Lagere School 6. Dat werd dus de Prinses Marijkeschool. Nadat prinses Marijke haar naam wijzigde in Christina, gingen er stemmen op om deze school ook de nieuwe naam te geven. Maar daar stak het schoolhoofd een stokje tussen. Zuilen heeft dus nooit een Prinses Christinaschool gehad.

Nummer 23

De Fröbelschool aan de St.-Willibrordusstraat, tegenwoordig in gebruik als klooster.

Nummer 29

... om vervolgens door te stomen naar de Prinses Wilhelminaschool aan de Réamurlaan.

Nummer 34

Openbare Lagere School 2.

Nummer 39

Zuilen kreeg een openbare school voor Uitgebreid Lager Onderwijs, de Koningin Julianaschool aan de

Prinses Irenelaan. (Kunt u het nog bijhouden?) Dit was de eerste school in Nederland met de naam van de nieuwe vorstin (een half uur na de opening van de school, trad koningin Juliana aan als vorstin).

Nummer 40

Voetballend Zuilen kwam al gauw terecht bij Elinkwijk natuurlijk.

Nummer 41

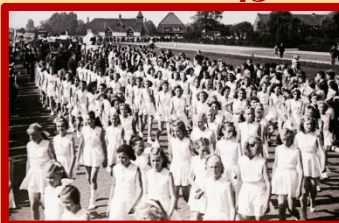
Hoewel 'de Roomschen' onder hen werden geacht te gaan voetballen bij 'Houdt Moedig Stand', later een omni-sportvereniging en sinds enige tijd weer teruggekeerd op Zuilen.

Nummer 42

Leden van de Utrechtse Christelijke Korfbalvereniging 'Sport Maakt Sterk'.

Nummer 43

De grootste Zuilense gymnastiekvereniging Sport Vereent tijdens een Bevrijdingsoptocht.

Nummer 44

Leden van gymnastiekvereniging Sportief liepen natuurlijk ook mee met de Vierdaagse van Zuilen.

Nummer 45

Je kon natuurlijk voetballen bij Elinkwijk of H.M.S. Maar óók bij de Van Tuyll Boys. Tenminste... als de op de Burgemeester van Tuyllkade woonde.

Nummer 46

Michel Stolker, de enige inwoner van Zuilen (en Utrecht!) ooit die drie keer deelnam aan de Tour de France en een etappe won in de Giro! Hier rijdt hij een ererondje na zijn overwinning van de Ronde van Haarzuilen.

Nummer 47

Rolschaatsclub De Rollende Rijders op de baan aan de Stauntonstraat. Hebben door heel Europa opgetreden. Vanwege dit internationale tintje werd de naam aangepast: The Roll Dolly's.

Nummer 48

De mannen staan er klaar voor: Op 1 juni 1065, op de hoek Burgemeester van Tuyllkade en de St.-Burnulfstraat was de start van de Ronde van Zuilen, georganiseerd door De Volharding.

Nummer 49

Gemobiliseerde militairen marcherend over de Amsterdamsstraatweg ter hoogte van het Groene Kruis-gebouw.

Nummer 50

Oorlogsgeweld op de Van Hoornekade. Een Engelse piloot werd belaagd door een Duits jachtvliegtuig. Om snelheid te krijgen loste hij enkele bommen. De zoon van de familie Van der Woude kwam hierbij om het leven.

Nummer 51

Om Geallieerde piloten te misleiden moesten de mannen van de Afdeling Houtbewerking van Werkspoor, in opdracht van de bezetter houten namaakvliegtuigen bouwen. Die plaatste men in de weilanden rond Achttienhoven.

Nummer 52

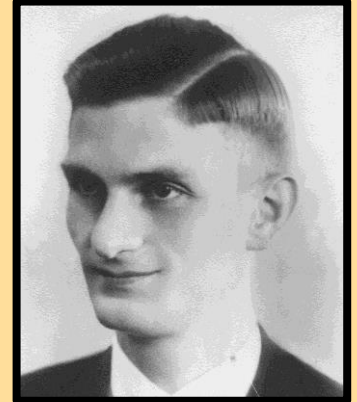
Als bescherming tegen rondvliegend glas bij een bominslag werd door het gemeentebestuur geadviseerd grote ruiten te beplakken met plakband. Dat deed mevrouw De Geus aan de Prinses Irenelaan dan ook. (Deze laan werd tijdens de Tweede Wereldoorlog de Hoveniersdwarvlaan genoemd, omdat de straten niet meer vernoemd mochten zijn naar levende leden van het koningshuis.)

Nummer 53

Brandstoftekort in beeld. Over de Amsterdamsstraatweg, bij de St.-Josephlaan, rijdt een verhuishwagen van Van Nimwegen, voortgetrokken door paarden.

Nummer 54

Verzetsheld uit Zuilen: Hennie Knipschild. Op gruwelijke wijze gemarteld en uiteindelijk doodgeschoten.

Nummer 55

Verzetstrijders van Kwartier IV (waaronder ook Zuilen) na de bevrijding op het schoolplein van de Groen van Prinsererschool aan de Van Hoornekade.

Nummer 56

Intocht der Geallieerden, over de Amsterdamsstraatweg, ter hoogte van de Voltastraat.

Nummer 57

En de aftocht der Duitsers, hier verzameld in de St.-Bonifaciusstraat bij de garages van Raasink.

Nummer 58

Het Vliegermonument van Zuilen, nog vóór de verplaatsing.

Nummer 59

In de Tweede Wereldoorlog werden Nederlandse militairen die gewond waren geraakt (bijvoorbeeld bij de gevechten rondom de Grebbeberg) gerevalideerd in Huize Zuylenveld. Dit buiten van de baron werd door hem voor dit doel ter beschikking gesteld. De patiënten werden goed verzorgd. Ook vaartochtjes over de Vecht werden voor hen georganiseerd.

Nummer 60

Op de zolder van Huize Zuylenveld (met de fraaie bijnaam 'Het Hemeltje') werden de mannen omgeschoold. Bijvoorbeeld zittende beroepen omdat door het missen van een been ander werk noodzakelijk was geworden.

Nummer 61

De straten van Zuilen werden ter gelegenheid van de bevrijdingsfeesten uitgebreid versierd.

Nummer 62

Alle mogelijke thema's trokken met de Bevrijdingsoptochten voorbij. Dit zijn bewoners van de Burgemeester Van Tuylkade met hun harmonie 'Hoe langer hoe mooier'. Houten instrumenten en papieren mutsen, er was niets te koop!

Nummer 63

Sneeuwvitje en haar zeven dwergen, met heks en jager, niets ontbrak aan deze bijdrage aan de Bevrijdingsoptocht.

Nummer 64

'Bijltesdag' ook een thema in de Bevrijdingsoptocht. Lijkt me logisch na vijf jaar bezetting.

Nummer 65

Dit is de 'Zigeunergroep', van de bevrijdingsoptocht. De inwoners van Elinkwijk hebben alle facetten van het zigeunerleven in beeld gebracht, tot en met de veldwachter geheel rechts en dat is maar goed ook. De groep werd uitverkoren om mee te lopen met de grote optocht door Utrecht. Langs de Catharijnesingel en het Stads- en Academisch Ziekenhuis Utrecht. Door het mooie weer tijdens deze passage werden bedlegerige patiënten met hun bed naar buiten gereden. De 'zigeunervrouwen' pikten van deze mensen tasjes en andere bezittingen. De aanwezige 'veldwachter' had zijn handen vol aan het terugbezorgen van deze artikelen aan de rechtmatige eigenaren.

Nummer 66

Deze Rode Kruis-wagen lijkt ook onderdeel uit te maken van de Bevrijdingsoptocht. Dat is niet zo. Het betreft wel een optocht (op dit moment door de Prinses Beatrixlaan rijdend) maar deze optocht werd georganiseerd naar aanleiding van het 50-jarig regeringsjubileum van koningin Wilhelmina op 31 augustus 1948.

Nummer 67

Koninginnedag in Oud Zuilen, in het park Groenhoven (met muzikent).

Nummer 68

Déze optocht trok door de Adriaan Mulderstraat in Zuilen ter gelegenheid van de vieringen rond het 1200-jarig bestaan van Zuilen dat in 1950 uitgebreid werd gevierd.

Nummer 69

Burgemeester O. Norbruis, van 1935 tot 1954 in dienst van de gemeente. Kwam op voor de belangen van 'zijn' inwoners. Ging pleiten bij de minister voor sociale zaken en werd door de minster eruit gezet. Maar uiteindelijk won de heer Norbruis de discussie toch!

Nummer 70

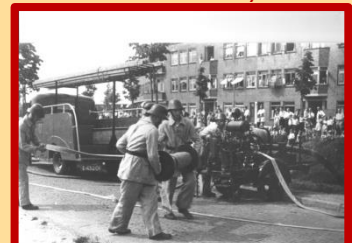
De bekende entree van het (voormalig) gemeentehuis van Zuilen. Tegenwoordig toegang gevend aan de Parel van Zuilen.

Nummer 71

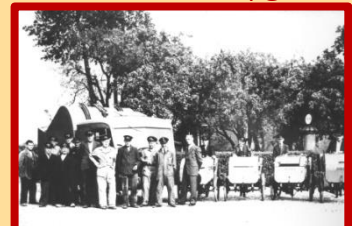
De politie van Zuilen zoals zij in 1942 op de foto gingen. De inspecteur op een stoel met armleningen (verschil moet er wezen...) in het midden.

Nummer 72

Leden van de Vrijwillige Brandweer Zuilen tijdens een demonstratie naar aanleiding van het 12,5-jarig bestaan in 1948.

Nummer 73

De Gemeentereiniging van Zuilen kreeg in januari 1949 de beschikking over een echte roltrommelauto. Mooie gelegenheid het hele wagenpark op de foto te zetten.

Nummer 74

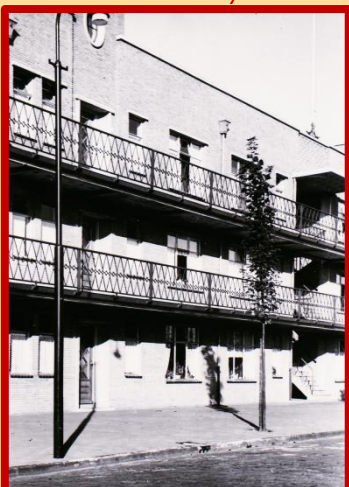
Burgemeester Norbruis met tuba tijdens de feestelijkheden rond het 1200-jarig bestaan van Zuilen. Voor de opluistering van dit feest werd een Engels politiemuziekcorps uit Hull uitgenodigd. Deze foto komt uit het familiealbum van de familie Norbruis.

Nummer 75

Gemeente-architect W.C. van Hoorn (links) kijkt hoe burgemeester Norbruis worstelt met de loden koker die in de eerste steen werd geplaatst bij de eerste steenlegging voor de woningen aan de Burgemeester van Tuylkade. Deze woningen waren ontworpen door Van Hoorn.

Nummer 76

Ook een ontwerp van Van Hoorn: de flats aan de Prins Bernhardlaan.

Nummer 77

Bouwfase van de flats van Het Schaakwijk, ook ontworpen door Van Hoorn.

Nummer 78

Het Groene Kruis-gebouw aan de Amsterdamsestraatweg. Kwam tot stand met veel subsidie van Werkspoor.

Nummer 79

Wie toert daar langs 's Heren wegen? Het is de in heel Zuilen en omstreken wereldberoemde zuster Gezien Boerman op haar Berini. Mevrouw Boerman woonde in huize 'Salem' en was de diaconessen wijkzuster voor Zuilen.

Nummer 80

Werkspoor vanuit de lucht. De foto is uit de jaren twintig van de vorige eeuw. Rechts het Amsterdam-Rijnkanaal, bovenaan links de Cartesiusweg. Vanaf het spoor tot aan de Lageweidseweg, alles was Werkspoorterrein! Op de voorgrond de wijk Elinkwijk (Bessemmerlaan)

Nummer 81

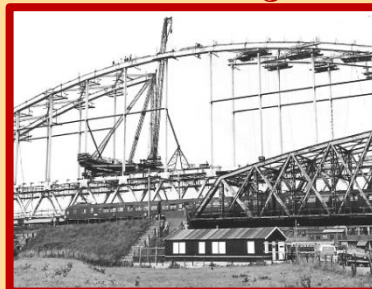
Leerlingen van de Leerschool bij Werkspoor, afdeling Plaat- en Bankwerken.

Nummer 82

Ketelbouw in de Apparatenhal. Deze hal kennen we tegenwoordig als de Werkspoorcathedraal. Hier werden onder andere enorme ketels gebouwd voor het raffinaderij-proces in Pernis.

Nummer 83

We kennen Werkspoor van de treinen en de bruggenbouw. (zoals deze: de Demkaspoorbrug, gebouwd door Werkspoor met behulp van 183.333 klinknagels). Maar Werkspoor bouwde veel meer: vliegtuigdelen, telescoopantennes (o.a. te Dwingelo), bussen, vrachtauto's, de metro voor Rotterdam (en het restaurant en de Brug van de Euromast). Honderden motoren werden bij Werkspoor van een zijspan voorzien (in opdracht van het Nederlandse leger), de schuiven aan de rivierzijde van de Haringvlietsluizen, het beweegbare deel van de Zeelandbrug, de vakwerkboogbrug bij Nijmegen, grote delen van de Van Brienoordbrug, enz...

Nummer 84

... én deze invalidenwagen, vuurrood en drie meter lang. Deze mochten collega's van de heer Van den Brink bouwen. Van den Brink raakte aan het hoofd gewond bij een bedrijfsongeval. Zijn collega's vonden dat zo erg dat ze met toestemming van de chef, deze invalidenwagen bouwden.

Nummer 85

Het Demka-terrein vanuit de lucht. Vanaf de Muyskenweg tot aan de uiterste punt was dit het fabrieksterrein van de Demka. Later bouwde men aan de overkant van het kanaal Demka-Noord. In 1916 werd in Zuilen voor het eerst staal gegoten door de heer De Muinck Keizer. Dat was nog volop in de Eerste Wereldoorlog en toen bleek het lastig om aan de juiste grondstoffen te komen. Dat was aanleiding tot de oprichting van de Nederlandse Hoogovens, waarvoor de financierders afvaardigden dankzij de garantiefname van de Demka.

Nummer 86

Hoog boven de woningen van de wijk Elinkwijk torent de Demkafabriek.

Nummer 87

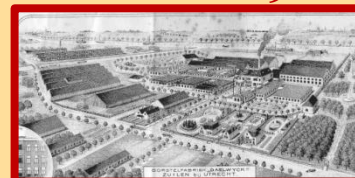
Al ruim voor de komst van Werkspoor en Demka werd in Zuilen hard gewerkt op de (dak)pannenfabrieken...

Nummer 88

... steenfabrieken en...

Nummer 89

... de borstelfabriek van de gebroeders Jonker.

Nummer 90

Adamo werd door W. van 't Hoog verleid tot de aanschaf van een nieuwe auto, een Glas. De garage van Van 't Hoog was in de Johannes Uitenbogaertstraat. Hier werden auto's van o.a. Gogomobil, en N.S.U. verkocht. Maar ook Solex en scooters van het merk Heinkel. W. van 't Hoog begon met het bouwen van bakfietsen op 'het landje van Amsing', aan het einde van de Balderikstraat. Amsing was de brood- en banketbakker aan de Edisonstraat.

Nummer 91

De winkel van De Gruyter, op de hoek van de Amsterdamsstraatweg en de Sweder van Zuylenweg. Grote bekendheid verwierf deze winkelketen met de reclame: 'Snoepje van de Week'.

Nummer 92

Aan de overkant van de winkel van De Gruyter waren de dames Grim zeer actief in de winkel van C. Jamin. Op deze locatie vinden we tegenwoordig de Sandwich Compagny.

Nummer 93

Het warenhuis van Zuilen was natuurlijk Evora aan de Amsterdamsstraatweg.

Nummer 94

De winkel van slagerij Verwoerd in de Johannes Uitenbogaertstraat na de verbouwing.

Tijdens de StraatReinie die we organiseerden voor deze straat werden veel loftuitingen over de kwaliteit van het vlees van deze slagerij geuit.

Nummer 95

De prachtige volière in het

Julianapark, net als het vossenverblijf verdwenen...

Nummer 96

... net als ook het papagaaienlaantje.

Nummer 97

Het Zuilens Fanfare Corps. Opgericht op 1 november 1900. Hier ziet u de maakters van het vaandel.

Nummer 98

De mondaccordeonvereniging 'Ons Genoegen', mocht zich ook in een grote belangstelling onder de jeugd verheugen.

Nummer 99

Het Eerste Huisvrouwen Orkest Utrecht' groeide uit tot het Huisvrouwen Show Orkest. Dat kwam omdat de dames (hun echtgenoten waren lid van het mannenkoor 'Aurora', gingen ieder jaar een dagje uit en de dames mochten niet mee. Dat was de aanleiding tot de oprichting van dit orkest) steeds meer showelement in hun optredens stopten. Zij hebben door het hele land optredens verzorgd.

Nummer 100

De dameskrans van Oud Zuilen, waarvan de dames merendeels uit de kring der Zuilense notabelen afkomstig waren.

Tot slot...

Dit is slechts een greep uit de collectie met meer dan 10.000 foto's. Geenszins bedoeld om een volledig beeld te geven. Slechts om te vieren dat dit de 100ste editie is van de Zuilense Nieuwsbode.